

عنوان مقاله:

حق برخورداری از رفاه و تامین اجتماعی در حقوق ایران و حقوق بین الملل

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی و پنجمین کنفرانس ملی حقوق و علوم سیاسی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

حمیدرضا سعادت دهکردی - کارشناس ارشد دانشگاه میمه

خلاصه مقاله:

حفظ شان و منزلت انسانی ابنای بشر، مستلزم تضمین آزادی ها، امتیازها و حقوقی برابر برای افراد و همچنین ایجاد تعهداتی سلبی و ایجابی برای تابعان حقوق بین الملل و تاسیس نهادهایی است که ناظر اجرای این حقوق باشند. اما شرط تحقق بسیاری از این حقوق و آزادی ها برخورداری و بهره مندی از حق بر حداقل رفاه اجتماعی است. این پژوهش با روش توصیفی و تحلیلی و با هدف حق برخورداری از رفاه و تامین اجتماعی در حقوق ایران و حقوق بین الملل نگارش شده است. پرسش این است که در حقوق بین الملل، چه چیزی به عنوان حق بر حداقل رفاه، شناسایی شده و محتوا و عناصر آن چیست و چه نسبتی با سایر حق های بشری دارد و ارزش هنجاری قواعد ناظر بر آن ها در میان سایر قواعد حقوق بین الملل تا چه حد است. گرچه در متون و حقوقی بین المللی به صراحت از عبارت حق بر حداقل رفاه اجتماعی سخن به میان نیامده، با مطالعه اسناد حقوق بشری و توجه به دکتترین به نظر می رسد عناصر این حق، از جمله حق بر غذا، مسکن، پوشاک، بهداشت و تامین اجتماعی پیش از این در حقوق بین الملل شناسایی شده اند. به نظر می رسد برخی از عناصر سازنده آن، تا حد قواعد آمره بین المللی اعتلا پیدا کرده اند.

کلمات کلیدی:

حقوق بشر، حق بر حداقل رفاه، رفاه اجتماعی، فقر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1623820>

